

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények külföldiek.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová az
előfizetési pénzek, a hirdetések és ezeknek díjai, valamint a felszólamlások külföldiek.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadóhivatalhoz küldendők. Nyilttér száma 1 korona.

„Owervorking.“

(T. G.) Boldogult Baross Gábor, a vasminiszter korában importálták ezt a szót az angolok ködös honából, a boldogtalan vasutasok, akikre rá nehezedett nemcsak a miniszter vaskeze, hanem a politikája is.

A roppant vasuti közlekedés fejlesztésével mindenre volt gond, ami a vasuti bevételüket fokozhatja, de nem volt gond azokra az élő gépekre, kikre az óriás mértékben fölfokozott forgalom lebonyolítása bizva volt.

És megismerkedett a szegény agyonhajszolt vasutas ezzel a szóval: „Owervorking,“ — ami annyit tesz, mint az alkalmazottaknak testi lelki agyongyötörtetése szolgálatának, kötelesség teljesítésének tülönvaló igénybe vételével.

Akkor is voltak furfangos emberek, akik több-kevesebb lelkiismeretlenséggel vagy kibujtak a teherviselés arányos megosztása folytán reájuk eső rész viselése alól, vagy protektoraikban bizva társaikat kényszerítették annak a viselésére is; de voltak olyanok is sokan, nagyon sokan, akik szentírásnak véve az ostoba, erőszakos kényszerparancsait, inkább kidőltek a munkából, kétségbeejtő körülmények közé ejtve családjaikat, mint sem hogy — habár csak látszólag is — tehetetlenségüknek adják

tanujelét, vagy gyáva kölyök módra panaszkodjanak.

Igy vagyunk a közigazgatási teendők ellátásával is.

Sőt még rosszabbul.

Mert míg a vasutasok jövedelmet hajtó gépei az államnak, addig a közigazgatási tisztviselő csak afféle szükséges rossz az adófizető közönség szemében, amely közönségnek szent meggyőződése, hogy ha ezek nem volnának, boldogabb volna a magyar, kevesebb volna az adó s nem kellene a városházának még tájára sem menni soha.

Bár egy közigazgatási tisztviselő meggyőződése szerint elítélendő balvélemény ez, de ha ugyanaz a tisztviselő fáradságot vesz magának az okokat keresni, melyek az ily fajta vélemények szülő okai, föltétlenül rá is jön azokra.

Egyes közigazgatási hivatalok, melyek egyes, önálló, működési körükben független tisztviselők által vezetettek, kitünően prosperálhatnak egy lelkiismeretes hivatalnok vezetése alatt, — de egy több személyzetből álló administrationális intézmény nem, mert annak tagjai különféle gondolkodásu, több-kevesebb lelkiismeretű, többé-kevésbé ambíciós elemekből áll, kiknek egyöntetű kompakt működésük csak olyan vezetés mellett történhetik, amely a közigazgatás

szerteágazó utain jártassággal, a közéletben, a társadalomban pedig némi positióval s határozott önállósággal bír.

A közönség azzal az intézménnyel legunpatikusabb, melylyel legtöbb ügye-baja van s ez a közigazgatás.

Tisztelet az igazság szolgáltatásnak, de szerencsére sok azoknak száma, kiknek soha sincs dolguk bíróságokkal. Ám a politikai közigazgatással már a születéstől kezdve a halálig — sőt még azon túl is — mindenkinek akad dolga.

A születés anyakönyvvezetésétől a halálet felvételig érezzük a közigazgatás kezét. Védhímlőoltás, ovoda, iskola és hadkötelezettek írja össze a közigazgatás s ha ezeket lerobotolta a honpolgár, jön az adóösszeírás, amely zaklatja, emészti a temető kapujáig; választási jogosultság, népszámlálás, hatósági engedélyek, tilalmak, kutyaadó, szájkosár kényszer, a mindennapi élet minden mozzanata kaleidoszkopszerűleg tükröződik vissza a közigazgatás szolgálatában.

Tagadhatatlan tehát, hogy a közigazgatás, vagyis helyesebben a közigazgatási hivatalnokok az élet minden stádiumában éreztetik a közönséggel működésüket.

Kiváló szorgalom, tudás és lelkiismeretes buzgalommal kell tehát bírnia egy

TÁRCZA.**Őszi rózsza írójának.**

Kicsoda vagy? Ki volt a mestered?
Ki csak fellépsz s a lantot úgy vered,
Hogy ámulva hallgatok reája:
Mintha volna Aeolus hárfája.
Ki létedet miért, hogy titkolod,
Emeld fel csak egy perezre fátyolod.
Ne tétovázzál, míg meg nem ismerlek,
Visszahívni hiszen ugy sem merlek:
Te már mégy a Parnassus közepén,
A hegy alján utánad nézek én.

Abony, 1900. jan. 31.

BÁCSI.

Az obszesz.

Az „Abony“ eredeti tárczája.

Írta: BÁCSI.

Még alig kezdett szürkülni az októberi reggel, mikor már nyikorgott a Török kisasszonyok aklának sövénykapuja, kilépett rajta Rokolya János, a főszögi esordás és hatalmasan belefutt rőfnyi hosszú túlkébe, nagy ijedelmére a lusta

szolgálóknak, kik csak most fogtak a fejéhez, mikor már a tehenet ki kellene csapni az utcán. Rokolya János semmivel sem törődve, nagy túlköléssel ballag a kis közön a főuteza felé.

Amint a köz végére ér s befordul a budai nagy utcába, látja, hogy a Sipos uram háza fala aljában feketéllik valami.

— Ugyan mi lehet az? — gondolja magában; kutyának nagy, embernek kicsiny, — már csak megnézem.

Abba hagyva a túlkölést, oda megy s elhülve látja, hogy az a feketeség egy jókora lyuk a falon.

— Tyhü! a firkantyuját, kiásták a házat!

Ezzel lehajol s a lyukba kiabál:

— Gazduram! Sipos gazduram! Keljen fel! Baj van.

Egy darabig lehajolva hallgatózik, de miután semmi szöszmötölést nem vett észre, kikerül az utcaajtóra, azt ostora nyelével erősen megkopogtatja s a lécezet közt bekiált:

— Sipos gazduram! Nyissa ki az ajtót! Baj van!

Sipos gazduramnál azonban nem mozdult semmi, de az átelleni szomszéd, a vörös Gegő, már nyitotta a kis kapuját, nagy börsipkával a fején, bundában kiállott a kapu elé s oda szólt Rakolyának:

— No, mi baj Rakolya bácsi?

— Ide emberek, — kiált most ez harsányan — a Sipos gazduram házat kiásták!

— Kiásták? — szól Gegő s megindul arra

felé. Az első szomszéd is kijött, a jövő-menők is megállottak, úgy hogy hamarossn egy csomó népesség sápitózott a kapu előtt.

— Azt mondom én — szól Rokolya, — csinálni kell valamit, mert itt aligha nagyobb baj nincs: alkalmasint meg is ölték a gazduramat.

— Megölték? Kirabolták? Irtózatos dolog! kiabáltak összevissza

— Biz az alkalmasint ugy lesz; hanem hát Gegő gazduram tanácsbeli ember, intézkedjék a dologban. Én szívesen tennék meg mindent, de nem maradhatok, mert a hivatal az első. Üzenni kell a komiszáros urnak. No ez szörnyü egy nap; rablógyilkosság most, mikor statárium van! Azt mondom emberek — folytatja indulva — akasztás lesz nálunk. — Isten áldja kigyelmeteket!

Evvel elindult, az uteza közepén belefutt túlkébe, de akivel találkozott, mindenkinek elujsgolta, hogy Sipos gazduramat megölték, kirabolták s mire a város malmához ért, az egész főszög tudta a szörnyüség dolgot. Rokolya János a malomtól visszafordult s hajotta maga előtt az utcára csapott teheneket; mikor a Sipos uram háza irányába jutott, már ott állt a vármegye hajduja a kis kapu előtt, visszatartva a bámészködő tömeget.

Rokolya oda kiált neki:

— Hé! Csöndes! Hát?

Amaz visszazól:

— Rablógyilkosság!

— Meghalt?

közigazgatási tisztviselőnek, ha hivatását pontosan betölteni akarja, ha közmegelegedésre akar szolgálni.

Már most miként látják el ezeket?

Órákat, napokat, sőt heteket ácsorognak egy-egy hivatal ajtaja előtt ama tudattal, hogy odabent minden bizonynyal előbb járt szegény polgártársak ügyét-baját intézik, azonban . . . ozsonnázna, vagy az egyik irnok ur beszél el a legujabb stiklijét, vagy a legjobb esetben nem szelel a pipája s azt rendbe kell hozni, mert addig — eh! kinek mi köze hozzá?

A másik szakadásig körmöl, dolgozik, egészségét áldozza, miért? Ama kis hiúsáért, hogy alulról-fölülről meglegyenek vele elégedve . . . dehogyan azért, csupán csak azért, mert jelene, jövője szorgalmán, becsületes igyekezetén alapszik, mert a dolgot már megszokta s mert nincsenek — — — protektorai.

A munkásságot öszpontosító, a munkát egyenletesen megosztó vezetőséget pedig a protektorok dirigálják s így a lelkiismeretesebb elem vállaira nehezül az egész intézmény administrationális ellátása, amely elem ismét képtelen megielesni a teendők halmozának, elő áll az egész ellen irányuló elégedetlenség.

Napról-napra szaporodnak a közigazgatás különféle ágazataiban előforduló intézkedések ellátása, végrehajtása s a közönség érzéketlen ama módozatok megítélésében, melyek azok ellátására szolgálnak.

Ez pedig így nem mehet soká.

A közönségnek mélyreható érdekei érintetnek a gyors ellátás által, melyek csak egészséges szervezettel bíró administrationális intézménnyel nyerhet közmegelegedésre megoldást.

Széthuzó, a hatalomért versengő tényezők ebben fecsérlik el idejüket, — a többiek pedig elvesztik munkakedvüket.

Figyeljék meg ezt a hivatottak addig, míg össze nem roppan a hid az élet követelményeinek rohanó árja fölött.

Mert: „Fiat justitia, aut pereat mundus!”

A magyar ipar.

Harmincz év óta beszélnek a magyar ipar fellendítéséről, de annyit soha sem emlegették az „ipar” szót, mint a mióta Hegedüs Sándor van a kereskedelmi kormány élén.

A miniszter Budapesten kezdte meg a különféle küldöttségek fogadását és minden egyes küldöttségnek tudott valami újat mondani azokról a tervekről, melyek valában az ipar érdekében megfogantak. Aztán ultra kelt, sorra látogatta meg a vidéki iparvállalatokat és itt aztán újból mondott nagy beszédeket, sőt a tiszteletére rendezett banketten is olyan szépen beszélt a magyar ipar fellendülésének feltételeiről, hogy szinte öröm volt hallgatni annak a férfinak a beszédét, akinek minden egyes szava azt mondja el, hogy a magyaripar ügye igazán a szíven fekszik.

Örömmel látjuk tehát most, hogy végre olyan férfi áll a kereskedelmi kormány élén, aki igazán megható szeretettel viseltetik a hosszú évek óta tengődő magyar ipar fellendülése iránt; de annál megrendülőbb hat meg bennünket az a tudat, hogy a férfiakban csak is a jó akaratot vagyunk képesek felfedezni és miben sem látjuk biztosítékát annak, hogy ez a sok jó akarat célhoz vezessen.

A miniszter minden szava azt árulja el, logikusan gondolkozó okos ember és éppen ebben látjuk mi azt a nagy tragédiát, amelyben a férfiú nemes törekvése hajótörést fog szenvedni; mert egyáltalán nem tétélezhetjük fel, hogy Hegedüs miniszter ne tudná azt is, hogy minden törekvése híjába való és nem tétélezhetjük fel azt sem, hogy a jó akaratú dolgozó miniszter ne látná folyton maga előtt azt a zátonyt, amely elháríthatatlan akadályokat gördít ügyesen vezetett hajója elé.

Hegedüs miniszter e szomorú viszonya között úgy tesz, mint a bátor hajós, aki a legnagyobb veszéllyel szemben is bátran megy előre és utjában akadályt csakis a hajótörés képezhet.

Ő már rég látja azt a szirtet, amely bátran vezetett hajóját izzé-porrá zúzza, de ezért küzd és előre megy, mert ezt parancsolja a célhoz való jutás erős törekvése.

Hegedüs miniszter tudja jól, hogy nálunk az önálló vámterület és az önálló magyar bank a magyar ipar fejlődésének főfeltétele. A bátor hajós éles szemével világosan látja azt a két áthidalhatatlan akadályt, melyet közös vámterület-

Azzal megy ki a műhelybe.

Amint a konyhaajtón kilép, a Miska inas meg éppen befordul az utezaajtón s bár elég csipős decemberi nap volt, a fiu hajadonfővel, egy ingderékban, felgyürt ujjal, magyarnadrágban, de meztlábos papucsban, vigan fityülvé hozta a majster ur rendes iteze borát a köpinczéből.

Karikó uram megvárta s míg a tizesből visszajáró apró pénzt és az üveget átvette, végig nézett a fiun s látta, hogy az inge derekából valami határozatlan alakú tárgy domborodik ki.

— Ahán, — gondolja magában, — mégis a Miska az almatolvaj, most is lopott egyet, de nem ért rá megenni, hanem a maradékot az inge derekába dugta. Jól van no. Az üveget a konyhában letéve, siet az inas után a műhelybe, nem szól semmit, csak mintha dologhoz akarna fogni, veszi a lábsziját s jót huz vele a talpbőrt lapító Miska hátára, mondván:

— Kell-e alma Miska fiap?

— Jaj jaj jaj! — sirt a fiu — nem alma ez, hanem lábszij.

— Az ám. — mond a mester, — látod, az alma, amit elloptál, vér volt, azért vér most a lábszij, — megint rácsapott egyet.

— Jaj jaj! — így fusson ki a szemem, ha csak láttam is almát, — ordítja a kölyök, két kezével jól lehuzta mind a két alsó szemhéját.

— Nem mondasz igazat fiam, hisz most is ott van a fél alma az inged derekában.

— Ez-e? Hisz nem alma ez, hanem obszesz.

— Obszesz? Mutasd hát azt az obszeszt.

nek és Osztrák-Magyar Banknak neveznek, de azért folyton előre törekszik, mert szíve igazi hévvel dobog a magyar ipar fellendülése iránt.

Aki ismeri e két akadály romboló képességét, aki tudja, hogy e két szirt mennyi törekvő és erős kezű hajóst sülyesztett el, világosan látja azt a nagy tragédiát, amely eléri azt a férfit, akit kötelessége teljesítése közben nem csak erre, hanem szíve is vezérli.

A nyugati civilizált államok iparuk óriási fellendülését két körülménynek köszönhetik. Az egyik a védvám, a másik pedig az olesó tőke. Nálunk mind kettő hiányzik. Tehát ki merné józan észszel feltételezni, hogy e két hatalmas faktorra nálunk nincsen szükség és nálunk ezek nélkül is elérhetjük a zsenge magyar ipar fellendülését.

Az olesó és rosz osztrák iparcikkék elárasztják piacainkat és ezzel az áramlattal a magyar kis ipar sohasem tudott megküzdni. A kis ipar nálunk végképpen koldus botra jutott. Sokat tudna nekünk erről elmondani az a tizezer budapesti házmester, a számtalan munkanélküli proletár és a sok bolti szolgáló, hordár és urasági inas, akik néhány év előtt még mind becsületes vidéki iparosok voltak és most a fővárosban keresnek menedéket, mert a vidéken az osztrák ipar beáramlása koldusbotot adott a kezükbe.

Nagy iparunk fejlődését még drága pénz akasztja meg. De azért számtalan panasz daczára a követelő marad a tőke, mert az osztrák forrásból juthat nemesak hozzánk, az osztrákoknak pedig az áll érdekében, hogy iparunkat ennek segítségével is tönkre tegyék.

Hegedüs okosan és szépen beszél, de szép beszéd csak abban ébresztheti fel a remény fény sugarát, aki a magyar ipar fejlődésének akadályait nem ismeri.

Minket a szép szavak nem vigasztalnak!

Dr. BÁN ZS.

Egy üdvös intézkedés.

Lapunk mult számaiban a rendőri közigazgatás elleni felszólamlásunk meghozta a kellő intézkedést. Az éjjeli táncziskolázások korlátozása tárgyában járási főhatóságunk a következő — szabályrendeleten alapuló — rendeletet intézte az előjárósághoz, melynek lelkiismeretes és pontos alkalmazása és betartása most már elejét veszi az ily nemű multságokból eredhető kihágásoknak:

A belügyminister 1896. évi 50743. számú szabályrendelete alapján következő rendelet pontos betartását rendelem el és annak keresztül vitelével Abony község előjáróit bizom meg.

1. Nyilvános tánczoktatáshoz rendőrhatalósági engedély szükséges, mely csupán megbízható és kifogástalan előéletű egyének adható.

2. Mindkét nembeli táncztanulók, életkoruk

Miska benyul az ingderékba, kivesz onnan egy obszeszt.

— Ehu van-e, tessék.

— Csakugyan obszesz, — mondja a mester, kissé megrestelve hirtelenkedését, mit a gyerek észrevevén, szemrehányólag mondja:

— No látja majster ur; nincs hűségesebb szolgálja nálam s még is mindig engem ver, pedig most sem érdemeltem.

— Nem baj az fiam, — vigasztalja Karikó uram; — majd ha máskor mégérdemled, kettővel kevesebbet kapsz.

Karikó uram kezébe veszi az obszeszt, nézi előlről, nézi hátulról s fejével helybenhagyólag bólint s kérdi:

— És hol vetted ezt az obszeszt?

— A Sima urék Jóska adta, hogy hát ő neki nem kell, de én tán használhatom.

— Igen rendes és takarékos gyerek az a Jóska: lám, ha olyat talál is az utezán, ami neki értéktelen, nem hagyja ott, hát ha valaki hasznát veheti.

— De nem az utezán találta ám ezt a Jóska, hanem a Sipos uram házában, akit kiraboltak.

— Mit beszélsz te? A Sipos uram házában? És hol, hogyan, mikép. mi módon?

— Hát az új gazdája padoltatja a szobát s ez az obszesz a régi padlónak egy lyukába volt beszorulva, melyből valamikor a göcs kiesett.

— A melyből a göcs kiesett, — ismétli a mester elgondolkozva, — nem lehet az te!

— Azt mondta a Jóska; ha nem hiszi a

— Meg ám, alaposan.

— Mindjárt tudtam. Hej, megálmodta ezt az én Sárím. No ez szörnyű nap!

Azzal fejesőlvá ment tovább a tehenei után.

Délre már a bíróságnál volt a komiszáros jelentése, hogy október 30-ra virradóra Sipos József házat ismeretlen tettesek kiásták, a tulajdonost több késszurással megölték, a szobában mindent kiforgattak; az áldozat erősen védekezett; erre mutatnak a testén talált véraláfutások, ütések, késszurások, de a halált egy a jobb fültől egész a légesőig terjedő vágás okozta, mely átmeteszte a fejütert és fejgyámot. Hogy mennyit és mit vittek el, tudni nem lehet, mert a meggyilkolt gazdag ember hírében állott, de magánosan lakott s vagyonáról senki sem tud semmit. A tett helyen semmi bűnjel nem találtatott, mi a tettesek nyomára vezetne, de kézrekerítésökre a nyomozás a legszélesebb körben megindított stb. stb.

Azonban a nyomozásnak még hat hét mulva sem lett semmi eredménye.

Karikó István uram, az érdemes esizmadia czéh atyamestere, nagy gondságban volt a miatt, hogy hova lesznek az ő szép véralmái, melyeket jó illat terjesztése végett rakott az almárium tetejére.

— Ez nem rendes dolog, — mondotta félhangosan, — de hát ki hordhatja el? A gazdasszonynak nem kell; de meg tudná enni, mert elől egy foga sincs; a legények nem járnak ebbe a szobába, az inas meg fel sem érne . . . Nem rendes dolog no; de majd kitapintom én aztán meg is tapogatom a tolvajt.

szerint csoportosítva vagyis a gyermekek és a felnőttek külön-külön órákban oktatandók.

3. Gyermekek oktatása csupán esti 7 óráig, felnőtteké esti 9 óráig terjedhet.

4. A nyilvános tánciskolák rendes oktatási óráiban idegenek nézőkként sem vehetnek részt, kivételt képeznek a szülők.

5. Az oktatásért az engedély okmányban szám szerint kitüntetett évad havi, vagy lecke díjak szedhetők, melyek előre megállapítottak.

6. Zenekíséret csupán egy zongora vagy egy hegedő lehet.

7. Ételek úgy italok, vagy kávéházi czikkek czukrászati sütemények sem pénzért, sem ingyen nem szolgáltatók ki. Ételek és szeszes italok bevitele tilos. Kivétel — nyers gyümölcs.

8. Tilos a dohányzás a táncztanítási helyiségben.

9. A zárvizsga külön kérendő.

10. Ezen rendelet ellen vétők és táncz helyiséget adók 1 koronától 200 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel és a táncztanár első sorban felelős a rend betartásáért, kitől az engedély megvonatik és a táncziskola bezáratik.

11. A táncztanítási időt hetenként három napban állapítom meg, t. i. 3 nap egy héten a rendeletbe kitett, korlátozások, szigorú betartásának korlátozása mellett.

12. Ezen rendelet ellen csupán csak birtokon kívül és csak is az táncztan ideje ellen lehet felelősséggel élni.

A rendelet ellenőrzésével, Abony község előljáróit bizom meg azzal, hogy jelen rendelet azonnal életbe lép. Fentebb elrendelt pontok s keresztül viteléről 3 nap alatt jelentés teendő.

Abony, 1900. évi január hó 14-én.

Rudnyánszky László
szolgabíró.

MI UJSÁG?

— **A maglódi** evangélikus hitközség ifj. Teszary László monori szolgabírókat egyházi felügyelővé megválasztotta.

— **A helybeli ipartestület** ma d. u. 3 órakor tartja évi rendes közgyűlését saját helyiségében, a következő tárgysorozattal: 1. Előjárósági jelentés 1899 évről. 2. Az 1899 évi számadások fölülvizsgálása. 3. Az 1900 évi költség előirányzat megállapítása. 4. Tagdíj hátralékok törlése. 5. Az előjáróság leköszönése, — egy elnök, 12 előjáró és 3 számvizsgáló választása. 6. Indítványok.

— **Egyleti élet.** A róm. kath. „Munkás-Egylet” múlt hó 28-án tartotta évi rendes közgyűlését, mely a tagok nagy érdeklődése mellett folyt le. Főbb tárgyait képezte a tisztikar megválasztása, mely Kováts Béla titkár megválasztását eltekintve a régiek maradtak meg. Majd a szám-

majszter ur, menjen el, kérdezze meg, még most ott dolgoznak.

De a majszter ur nem szólt, csak neki támaszkodott a szabó deszkának s nézte, nézte az obszeszt s mintha valamely láthatlan egyénnel vitakoznék: hol helyeslőleg bólintott, hol tagadólag rázta a fejét. Hosszu gondolkodás és egy pár fejbólintás után oda szól az inasnak:

— Kell-e alma Miska?

— Nem kell, nem kell, — szabadkozik azt gondolván, hogy megint a lábszija kerül elő.

— No ne félj, most én adok egy igazi, szép véralmát, gyere, keféld meg az ünneplő csizmámat.

A legények kezében megállott az ár, a tü, a viszálló orsó; — mi lelta a gazdát, hogy almát ígér az inasnak?

Am néhány perc múlva vigan harsogtatta Miska a szép piros almát, Karikó uram pedig ünneplő csizmában, galléros köpönyegben elment hazulról. Az uton jövőmenő emberek azon gondolkodtak, hogy mi baja eshetett Karikó uramnak, aki máskor előre köszön, most meg a köszönést sem fogadja, csak megy maga elé nézve, de se látva, se hallva.

Féltizenkettőre járt az idő; a komiszárus ur hosszú száru pipájából nagy füstöt eresztve sétált az ámbituson, oda kiállott a Csöndes hadnagynak:

— Ferencz! Nézz le már a konyhába, kész lesz-e az ebéd? Olyan éhes vagyok, mint a farkas. Ezt is most hozza az ördög; no de legalább elöltjük az időt délig.

(Vége köv.)

vizsgáló-bizottság előterjesztése következett, mely szerint a múlt évben bevétel 1159 frt, kiadás pedig 1007 frt 60 kr. volt, — tiszta jövedelem 151 frt 40 kr. E csekély összegű bevételnek az egylet tagjai az oka, mivel 7 évi fennállása óta 691 frt tagdíj hátralék van. Somodi István elnök előterjesztésére, mely szerint Viz Zoltánt, lapunk volt felelős szerkesztőjét az egylet tiszteletbeli tagjává választotta, azon jólétemenyéért, melyet ő az egylet iránt tanusított, — hogy 2 drb részes jegyét az egyletnek ajándékozta. — Tiszteletbeli elnök: Hirling János; tiszteletbeli tagok: Antos János, Antos Béla, Biaskovich Albertné, Gaál Gyula, Gulner Gyula, dr. Györgyi József, báró Harkányi Frigyes, Huszár Antal, Komáromy József, Lukács Gyula, Neppel Ferencz, Palásti Pál, Rudnyánszky László, Sivó Jenő, id. Sivó Miklós, ifj. Sivó Miklós, gr. Szapáry Lászlóné, Szombathy János, Teszary László, Temesközy Gerzson, Vértés Ágoston.

— **Családi öröm.** Lapunk tehetséges munkatársát Horváth Józsefet, szerető neje Meleghe Ilona, egy szép fiúgyermekkel örvendeztette meg. A keresztszülői tisztet sógora, Vida István m. kir. honvédfőhadnagy és ségornője Meleghe Etelka k. a. teljesítették. Az újszülött a kereszttségben Tihor nevet nyert. Munkatársunk örömeiben mi is osztozunk s kívánjuk, hogy az újszülött fokozza azt a boldogságot, mit első szép kis fia a családban létrehozott.

— **Az abonyi** függetlenségi és 48-as kör jól sikerült táncmulatságot rendezett jan. 28-án, melynek összes bevétele volt 208 korona 74 fillér, kiadás 48 korona 68 fillér tiszta maradvány 160 korona 6 fillér. — Felülfizettek; Hints József Szaitz Gábor, Szarka Soma 2—2 korona, Flégner János 1 korona 40 fillér, Sági János, ifju Retkes János, Patonai József, Bartucz Pál, Dobozi Pál, Varga Pálné, Varga Sándorné, Máthé Jenő, Szikszay Erzsébet, Havas Sámuel, Havas Ignácz Koós Simonné, Nagy András 1—1 korona ifj. Pintér János, Lovász Józsefné, Szabó György, Flégner Géza, Orbán Elek 40—40 fillér, Gergely József 30 fillér, Szandi Pál, Halasi Ferencz, Retkes Jánosné, Molnár Pál, Váradi Lajos 20—20 fillér. — Fogadják a rendezőség hálás köszönését.

— **Felolvasó-estély.** Impozáns számu közönség jelenlétében tartatott meg a róm. kath. „Munkás-Egylet” felolvasó-estélye, melyről jövő számunkban fogunk megemlékezni; itt csak azt említjük föl, hogy bár beléti díj nem volt, de a következő adományok folytak be: Aranyi növények, Bogdy Sándor, Hirling János h. plebános, Orbán Elek, Szerdahelyi János, Temesközy Gerzson 1—1 korona; Kováts Béla 50 fillér; Egedi József, Király János, Schlosser László, Szombathy János 40—40 fillér. Fogadják az igen tisztelt adományozók az egylet elnökségének hálás köszönését.

— **Új zenekar.** 10 önálló fiatal iparos egy ezitera zenekart óhajtott alakítani, melynek szervezésére már folynak az előkészületek s ez idő szerint egy karmester szerződötésén fáradoznak. Nagyon helyesen teszik, ha üres idejökben zenével foglalkoznak s abban magukat képezik. Rézsükről sikert kívánunk buzgalmukhoz.

— **Népesedési mozgalom.** Az elmúlt január hóban született Abonyban 60 egyén és pedig; rkath. 50, ev. ref. 6, izr. 4, fiú 35, lány 25, tehát 15 fiúval több, ami ritkaság. Házaság kötöttett 14, és pedig hol mind két fél rkath. 10, hol mind két fél ev. ref. 1, vegyes házaság kötöttett 3, és pedig: 2 esetben a völegény ev. ref. a menyasszony r. kath., egy esetben a völegény ev. ref. a menyasszony izralita vallású volt. Ezek közül egy esetben a szülők a r. kath. vallás javára egyeztek meg gyermekeik vallására nézve. — Elhalt 46 egyén. Ezek közül 24 férfi 22 nő, r. kath. vallású volt 40, ev. ref. 4, ág. hitv. 1, izr. 1, Halva született 2, 1 éven aluli volt 13, 1—5 éves 8, 5—10 éves 1, 10—20 éves 1, 30—40 — 40—50 éves 5, 50—60 éves 1, 60—70 éves 4, 70—80 éves 5, 80—90 éves 3, és egy 94. éves.

— **Pestvármegye** január 8-án tartott ülésében az 1892 év XXVI. törv. cikk rendelkezéséhez 1900, 1991, 1902, vagyis három évre megválasztattak az abonyi megye bizottsági tagok közül: Antos Béla, Antos János, Gulner Gyula, br. Harkányi Frigyes, Neppel Ferencz, Sivó József, Sivó Miklós, Gróf Vigyázó Sándor.

— **Megsemmisített választás.** A legközelebb Rékason történt kántor-választást az egyházmegyei hatóság megsemmisítette.

— **„Magyar földmivelő”** czimü, a földmivelők érdekeit támogató lap lapot, a járási főszolgabíró hivatal ajánlatára a következő egyletek, valamint egyes polgárok fogják díjmentesen megkapni: „Népkör” „r. kath. munkás egylet” továbbá Pataki János, Telek Fehér Mihály, Csibrány Pál és Bodócs István.

— **Mezőgazdasági tanfolyam.** Pest-Pilis-Solt-Kis-Kunvármegye gazdasági egyesülete a Nagymét. Földmivelésügyi m. kir. miniszter ur támogatásával Czegléden állandó népies mezőgazdasági tanfolyamot rendez. A tanfolyam január hó 18-án veszi kezdetét. A tanfolyam vezetésével a kecskeméti földmives iskola igazgatósága van megbízva. Részt vehetnek abban a legalább 18 évet betöltött gazdák. Ezen tanfolyam két részre oszlik: I. Mezőgazdasági, II. Gazdasági ipari tanfolyamra. I. Mezőgazdasági tanfolyam részletes tanterve a következő: 1. Hétfő: Gazdasági berendezés, számvitel. 2. Kedd: Kertészet, (szőlészet és borászat.) 3. Szerda: Növénytermelés. 4. Csütörtök: Általános állattenyésztés. 5. Péntek: Mezőgazdasági és állategészségügyi törvények ismeretése. 6. Szombat: —Részletes állattenyésztés és beteg állatok körüli teendők. II. Gazdasági házi ipari tanfolyamon, mely minden hétköznapon reggel fél 8 órakor kezdődik, a kosárkötés és seprükészítés tanítatik. — Ezen tanfolyamon készített tárgyak a résztvevők tulajdonába mennek át. Mindkét tanfolyam a református elemi iskola nagytermében tartatik meg. Mindkét tanfolyam négy éves. A tanfolyam bevégezése után a rendes latogatók bizonyítványt kapnak, mely bizonyítvány a katonai szabadságoláshoz is figyelembe vétetik. — Czegléd halad, Abony marad! Szerk.

Nem azért közöljük ezt, mintha közönségünket valami nagyon érdekelné, hanem igenis azért, hogy szembe tűnjék ama felhargikus állapot, mely most vezető köreink akarát erejére rá könyökölt. Könnyen fölfogható dolog, hogy nekünk ilyen tanfolyamra százszor több szükségünk volna, mint az anyagilag és szellemileg is sokkal előhaladottabb Czeglédnek; nekünk, a hol népünk 9/10-ed része csupán nyári keresetre van utalva s csupán annak az isten áldotta, jó részben kizsárolt föld termékeire. Ebben az Isten verte időben, midőn terméseink is silányak, iparunk, kereskedelmünk pang, a hitel gyilkol bennünket, alulról felülről csak az adó behajtással szorongatnak; jó lenne egy kis kereset forrásnál is gondoskodni addig míg nem késő.

— **Király, kádár, kulacs.** Szeverényi Ferencz kádár-segéd, a királyhoz egy általa készített diszes vadász kulacsot küldött, melyért jutalomdíj ezímen Ő Felsége kabinet irodájától 40 kor. érkezett a polgármesteri hivatalhoz, de vissza küldték a kulacsot is, amelyet nevezett segéd a polgármesternek emlékül elajándékozott. Megemlékezésre méltó, hogy a kulacsba ötféle italt lehet tölteni egyszerre, különböző csapokon.

— **Vizgyógyintézet Czegléden.** Újvári Aladár vizgyógyász, Radna-Lippai lakos, a „Rikhl” féle fürdőkeretet megvásárolván, ott „vizgyógyintézet” felállítását határozta el. Az intézetben a természetes víz és kneip-kurára lesz fekletve a főszul, kombinálva nap, lég és homok fürdőkkel, melynek vezetését Újvári távollétében Dr. Csargay László városi tisztifőorvos fogja vezetni. Újvári Aladár a speciális vizgyógyászatot a Berliini és Drezdai gyógyintézetben sajátította el, s Radna-Lippai vizgyógyintézetben 6 év óta működik a szenvedő emberiség szolgálatában.

— **Eladás.** Régi szilva pálinka és törköly pálinka van eladó. — Felvilágosítást ad a kiadóhivatal.

— **Magyar Szó.** Ez alatt a czim alatt új napilap indult meg a fővárosban február elsejével. Pártoktól teljesen függetlenül, a legtisztább szabadelvűséget fogja szolgálni, jelszavául az igazság szent elvét irta zászlajára, mely körül a magyar újságírók színe-java csoportosul. — Napnként este 6 órakor jelenik meg s így a vidéki olvasók az ország legtávolabb eső részén is már korán reggel kezüköz kapják az újságot. Az új lap szakítani fog a napilapok megrögzött sablonjával s formában úgy, mint tartalmában új és eredeti lesz. Pontos, megbízható értesülések, aktuális közlémények, az igazságnak pártatlan kimondása bizonyára hamarosan népszerűvé teszik az új lapot, amelynek előfizetési ára egész évre 28 korona, félévre 14 kor., negyedévre 7 korona, egy hóra 2 korona 40 fillér. Egyes szám ára 10 fillér. Mutatványszámokat ingyen küld a kiadóhivatal, Budapest, Sarkantyus-utca 3. sz.

CSARNOK.

Töredék

a rkath. „Munkás-Egylet”-ben f. hó 2-án tartott felolvasásból.

Igen tisztelt hallgatóim!
Hölgyeim és Uraim!

(T.G.) Ennek a mai felolvasó-estélynek a programjába az én igénytelen szereplésem is jeleztetett és pedig ama hangzatos jellegzéssel, hogy én most itt egy humorisztikus felolvasást tartok.

Valahányszor csak ezt a szót halom, hogy „felolvasás” rendesen kétségbe esem s valami belső ösztön sugallata folytán eszközöket keresek, melyekkel ezt a rettenetes desperációt elűzzem.

És hogy én ily fatális módon kétségbe esem, azon nincs mit csudálkozni. Mert hát mondhatom önöknek tisztelt hölgyeim s uraim, hogy a legszorgosabb kutatással sem tudtam azt eleddig kitálatni, hogy az átöröklés megindító elveinél fogva melyik történelem előtti őstől nyertem azt a szörnyűséges tulajdonságomat, hogy szerepelni teljességgel nem szeretek.

Pedig nem kényelmi szempontokból, hanem ama nagyon egyszerű oknál fogva, hogy: nem értek hozzá! Tessék kérem elhinni, hogy életemben még soha sem olvastam föl, mert nem merem; hogy pedig most így egyszerre belevágódtam, ezért az ódium száljon Somodi barátom, ezen egylet érdemes elnökének fejére, aki itt mindeneket bölösen igazgat.

Mert a felolvasást kérem alássan hallgatni kell. Már pedig — daczára ama őskori jelmondatnak, hogy hallgatni arany, — hallgatni igen kevesen szeretünk.

Ezt a kis preludiumot csak azért tartottam szükségesnek előadni, hogy legyen okom s jogom szíves hallgatóim bocsánatát előre is kikérni, hogy én most itt felolvasok.

De hát miről is olvassak én föl? Teljes tudatában vagyok annak, hogy ezt a kérdést a lehető legkésőbbben teszem föl, mert ha hamarabb teszem, bizonyára okosabb témát kaphattam volna mélyen tisztelt hallgatóimtól arra nézvést, hogy önöket mi érdeklí leginkább.

Olvashatnék p. o. arról, hogy milyen lesz Abony pár évtized múlva? Szinte látom az önök ajkain a lakonikus feleletet, hogy „olyan, mint most!”

Pedig tévedni méltóztatnak! Nem olyan lesz. De hogy eme vakmerő állításomat beigazoljam, be kell mutatnom Abony jövődjé látképéből néhány pontot.

P. o. ennek „Munkás-Egylet”-nek a helyén emeletes ház lesz, az aljában egy vendéglő.

Ennek az emeletes háznak a fölsején lesznek az egylet helyiségei, melyekben Somodi elnök uram fia — mint a jövődjé elnök prezidiál. Az én fiam a Pista, a paraszt szörnyen tusakodik ellene, az elnökségért, de hiába, mert mindig lemarad egy szó kisebbséggel, minthogy egy hold földdel kevesebb lesz neki, mert az arra való mindig elkölti a választásokra.

Itt az egylet előtt nagyszerű halastó fog létesíttetni, — a mint méltóztatnak is látni, a víz már szépen gyülik hozzá, — itt az egylet alatt lesz majd egy halász csárda is; meg itt ülésezik a csónakázó egylet választmányja is, Kováts Béla barátom elnöklete alatt, aki szegedi fiu lévén, ért e kedves sport műveléséhez, no meg aztán itt is lakik a tó szélén.

Aztán meg kérem a Richter ház elfogtűnni, ott lesz egy nagy tér, melynek közepén egy fölséges szökőkút áll, mely alatt ott szerenádozik a most alakuló ezitára zenekar.

Reggelenként pedig a 30 év óta mindör-alakulásban levő tűzoltó testület zenekara játsza az ébredőt, midőn a gyakorló térre vonulnak a fess egyenruhás tűzoltók Galló Pál barátom vezetése alatt, ama legújabb dal ütemei mellett, hogy: Multunkban nincs öröm, Jövőnkben nincs remény,

A mostani városháza helyén lesz egy nagyszerű szép könyvtár s az abonyi múzeum, A könyvtéri tele lesz az abonyi írók műveivel, a kik majd abban a polgári iskolában kezdik a tudományokat elsajátítani, a mely a mostani magist-rátus serénykedése folytán sohasem fog felállítani.

A muzeumban pedig Veverán István barátom igazgatása alatt őrzik azt a rengeteg kincseket, melyek Abony város kulturális és anyagi fejlődésének történelmére vonatkoznak. A muzeum

udvarán pedig ott ásitóznak azok a roppant ágyuk, melyeket az abonyi fiukból alkotott huszár és gyalog ezredek vettek el Magyarországra függetlenségének kivívásáért a német meg a muszka ellen vivendő nehéz harcokból.

Aztán meg kérem be fog jönni a kötelező, magyarul a muszály-házasság vagyis mindenkinek aki e tekintetben eléri ama bizonyos kort, hogy a szerelmet nem csak vallani, hanem a maga fenséges erejében érezni is tudja, meg kell házasodnia, mert különben jövedelmének $\frac{1}{3}$ részét egy Véli Miksa barátom kezelése alatt álló olyan közpénztárba tartozik befizetni, a melyből a szolgálatból kiöregedett női cselédek és munkások nyugdíjai fedeztetnek.

Még sok ily dolgokat tudnék a „majd”-ról felolvasni, melyek mind készletben vannak itt nálam mint a közügyekben tevésem-vevésem titkos programja, de hát ezek mind unalmas dolgok, inkább felolvasok önöknek egy kis kalándot

A tojás.

Tojáss Daniél történetét mindig eleven érdeklődéssel olvastam, sőt a „Kolumbus tojása” kis adoma sem hagyott érdek nélkül, azonban tyúk mama adományát semmiféle „metamorphosis” állapotában nem szenvedhetem.

Gondolkoztam is már rajta, hogyha majd egyszer az Úr elszólít, vétkeimért számot veendő, egyik büntetésem a tojás evésre való kárhoztatásom lesz, oly formán, hogy mindig azt kell ennem, soha meg nem telvén, mint a „Danaidák” hordaja.

Történt, hogy egy szép januári napon — mikor a leghidegebb időnek kellene lennie — a Mindenható egy kis „alkalmas esővel” örvendeztette meg a föld népét.

E szép napon valék én hivatalos vacsorára egy előkelő uri családdhoz.

El voltam már előre készülve, hogy valami soha nem látott étellel kell megbirkóznom.

De eljött e pillanat s sikkesen felöltözve

megjelenvén, nemsokára a vacsorára hívó szózat kellemes hangjai esendültek füleinkben.

Leültünk, de ó rettenetes, nem ijedt meg úgy Jáson a Medúsa főtől, mint én az ott már elkészített tojásoktól.

Nem vagyok gyáva ember, de most ez egyszer megborzongtam a fehér szörnyetegektől. De mindegy, hozzáfogtunk, természetesen én is, csak nem maradtam szégyenben.

Támadtak ugyan homályos sejtelveim, hogy úgy járjak a tojással, mint Jónás a cethallal, t. i. hogy én leszek a cethal, a tojás . . . ur az meg Jónás.

A társalgónő vette észre fatális helyzetem, de annál nagyobb élvezettel ette a „corpus delicti”-t engem is biztatva az én szörnyűséges nagy gyönyörűségemre.

De mint R . . . a uram szerint minden „bonyor” ügy, úgy ez is lebonyolítódott, már t. i. a tojás lenyelésével.

Hála azonban az Égnek, hogy a tojás nem marad mindig tojás, hanem abból lesz fázán peccsenye is, tehát így a következő fogásnak „homeopaticus” ellensúlyozván, az előbbi ártalmas voltát „tantalusi” kinjaim végett értek.

Tehát ebből a Scylla és Chasibdis történetéből először is győztesen kerültem ki. Csak így menjen ez tovább . . . „Sic itur ad astra.”

CSEREPÁR.

Az érdeklődőket van szerencsém értesíteni, hogy **saját termésű boraimat** literenként **60 fillérért** kimérem. — Üveget nem adok s nálam meginni nem szabad.

MÁTHÉ JÓZSEF.

Forradalom

a kosmetika terén

UJ!

UJ!

UJ!

ártalmatlan

ártalmatlan

CRÉME ARISTOKRAT.

Bámulatos és meglepő hatásu **arcz és kéz-** crème; — **teljesen ártalmatlan** és **zsirmentes** készítmény; — a legrövidebb idő alatt eltünteti az arcz és kéz mindenféle tisztátalanságát u. m. szeplőt-, májfoltot-, bőrtkát (mitessert) sőt hosszabb használat után az arcznak ránczeit is elsimitja, eltünteti. **Hatásáért kezeskedem.**

Egy próba tégely ára **1** frt. **50** kr.

Egy nagy tégely ára **3** frt. — kr.

Poudre **Aristokrat** a legújabb arcz Poudre **teljesen ártalmatlan** anyagokból készítve, nappal vagy este használva rendkívül szép és elegáns arczsint ad. Kapható fehér, rózsaszín és crém színben.

Egy doboz ára **1** frt. **50** kr.

Megrendelések vagy utánvétellel vagy a pénz előleges beküldése mellett eszközölhetők.

Léontine Clément

urhölgnél

Budapest, VII., Csengery-u. 8.